

over een Kam. Man vil, som det blev sagt, være klar over, at 130 Pund eller 65 kg pr. Tønde Havre er en Vægt, som man i mange Egne af Landet ikke kender til at komme op paa, men det maa man se bort fra. De Indberetninger, jeg og mange andre har maattet indlevere i den sidste Periode, har i Regelen gaaet ud paa at sige: en Tønde Rug er 100 kg, en Tønde Hvede ligeledes, en Tønde Byg 90—95. Jeg synes derfor, at det vil være en Forbedring for de vedkommende, hvis man vedtager dette Lovforslag og ganske i Almindelighed lægger disse normale Kornvægttal til Grund for Kapitelstaksterne. Da Lovforslaget kun er af midlertidig Karakter, vil jeg altsaa gerne anbefale at stemme for det, som det foreligger. Det er bedre i den Skikkelse, hvori det her foreligger, end i den, hvori det blev fremsat i Folketinget.

J. P. Møller: Ogsaa jeg vil anbefale det foreliggende Lovforslag. Den ærede sidste Taler fremhævede, at det kun er en midlertidig Foranstaltning, og vi haaber, at det i nær Fremtid skal lykkes at faa Forholdene ordnet saaledes, at der kan blive ensartede Takster over hele Landet og ikke som forhen forskellige Takster. Jeg vil altsaa paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget, som det her foreligger, og som det enstemmigt er vedtaget i det andet Ting.

Landbrugsministeren (Kr. Pedersen): Jeg kan kun takke for den Tilslutning, Lovforslaget har faaet. Det ærede 12te landstingsvalgte Medlem (Ole Hansen) rettede nogle enkelte Spørgsmaal til mig, som jeg skal besvare. Det første var, hvilket Grundlag der var benyttet til Fastsættelse af Priserne paa disse Varer: Flæsk, Smør, Honning o. s. v. Der er, efter hvad jeg ved, af det Udvalg, der har stillet disse Forslag, dels brugt Maksimalpriserne, dels Kapitelstaksterne for forrige Aar.

Det ærede Medlem spurgte saa, hvorfor Forslaget først kom nu. Jeg gjorde i det Par Ord, jeg fremsatte ved Forelæggelsen, opmærksom paa, at naar det kom i Aar, var det begrundet i et Andragende, vi havde faaet indsendt fra Svendborg Amt. Det viser sig jo ogsaa ved denne Forhandling, at man tager Lovforslaget, men man ser ikke nogen særlig ideel Ordning deri, og jeg har selvfølgelig den samme Anke mod Lovforslaget, at man her sætter ensartede Priser for hele Landet, skønt man meget godt ved, at

Vægt og Kvalitet ikke er ens overalt. Og i det hele taget: sætte en Lov ud af Kraft gør man ikke, uden at Nødvendigheden i høj Grad byder det, men i Andragendet fra Svendborg Amt mente jeg at have et Grundlag for at fremsætte Forslaget. Jeg havde ellers ikke fra anden Side faaet nogen Opfordring til at fremsætte et saadant Forslag; men jeg maatte indrømme, at der var noget i den Begrundelse, Svendborg Amt gav, at Amterne i dette Øjeblik ikke har lidt at bestille ved alle de Foranstaltninger, der er blevet paalagt dem, og at Kapitelstaksterne i al Almindelighed bliver dem, som her er fastsatte, selv om vi faar Indberetningerne, og at alle disse mange Indberetninger er et ret betydeligt Arbejde, ikke mindst for Amterne. Da der ikke er nogen Grund til at faa mere Arbejde end højst nødvendigt, naar det kan undgaas, tog jeg dette Andragende til Følge og fremsatte Lovforslaget.

Flere ærede Medlemmer har været inde paa den Betragtning, at der er noget irrationelt i denne Ordning, og jeg maa indrømme, at det er rigtigt. Men desuagtet er Forholdet det, at samtlige Ordførere kunde tiltræde Forslaget, da Ansættelsen af Kapitelstaksten kun gælder for denne ene Gang. Det ærede 12te landstingsvalgte Medlem (Ole Hansen) erklærede, at han paa sit Partis Vegne kunde tiltræde dette Forslag, skønt der var visse Bestemmelser i det, han var mindre fornøjet med, og det skal i høj Grad indrømmes, at den Maade at fastslaa Kapitelstaksten paa lader en hel Del tilbage at ønske. Men, som sagt, Grunden til, at Forslaget kommer saa sent, er blot den, jeg har nævnt. Jeg havde ganske vist ogsaa i Fjor tænkt paa at fremsætte dette Lovforslag, men det blev ikke til noget. Da jeg ikke fra nogen Side havde hørt noget om Ønskeligheden af at faa det fremsat, mente jeg, at man maatte finde sig i det Arbejde, der blev paalagt de Folk, som havde med den Sag at gøre. Vi ved jo alle sammen, hvordan det gaar til. De Mænd i Kommunen, som har med det at gøre, Præsten og det kommunevalgte Medlem, er der ikke saa megen Grund til at tage Hensyn til, for deres Arbejde er ganske let, men naar Materialet skal samles i hvert Amt og indsendes til Stiftsøvrigheden og dernæst til Landbrugsministeriet, og det skal udregnes o. s. v., saa kommer der alligevel et Arbejde frem, som ikke er helt ubetydeligt, og jeg mente da, at naar man fik en ydre Anledning